गर्भे बाल्ये ऽप्यपौष्कल्यादेकादशविधं यदा ।
लिङ्गं न दृश्यते यूनः कुह्वां चन्द्रमसो यथा ॥ ७२ ॥
अर्थे ह्यविद्यमाने ऽपि संसृतिर्न निवर्तते ।
ध्यायतो विषयानस्य स्वप्ने ऽनर्थागमो यथा ॥ ७३ ॥
एवं पञ्चविधं लिङ्गं त्रिवृत् षोडशविस्तृतं ।
एष चेतनया युक्तो जीव इत्यभिधीयते ॥ ७४ ॥
अनेन पुरुषो देहानुपादत्ते विमुञ्चति ।
हर्षं शोकं भयं दुःखं सुखं चानेन विन्दति ॥ ७५ ॥
यथा तृणजलूकेयं नापयात्यपयाति च ।
न त्यजेन्म्रियमाणो ऽपि प्राग्देहाभिमतिं जनः ॥ ७६ ॥
यावदन्यं न विन्देत व्यवधानेन कर्मणां ।
मन एव मनुष्येन्द्र भूतानां भवभावनं ॥ ७७ ॥
यदाक्षैश्चरितान् ध्यायन् कर्माण्याचिनुते ऽसकृत् ।
सति कर्मण्यविद्यायां बन्धः कर्मण्यनात्मनः ॥ ७८ ॥
अतस्तदपवादार्थं भज सर्वात्मना हरिं ।
पश्यंस्तदात्मकं विश्वं स्थित्युत्पत्त्यप्ययो यतः ॥ ७९ ॥
मैत्रेय उवाच ॥ भागवतमुख्यो भगवान् नारदो हंसयोर्गतिं ।
प्रदर्श्य ह्यमुमामन्त्र्य सिद्धलोकं ततो ऽगमत् ॥ ८० ॥
प्राचीनबर्हीं राजर्षिः प्रजासर्गाभिरक्षणे ।
आदिश्य पुत्रानगमत् तपसे कपिलाश्रमं ॥ ८१ ॥
तत्रैकाग्रमना वीरो गोविन्दचरणाम्बुजं ।
विमुक्तसङ्गो ऽनुभजन् भक्त्या तत्साम्यतामगात् ॥ ८२ ॥